

2018-11-24

Landfakta Filippinerna 2018

Basfakta

Officiellt namn:	Republic of the Philippines
Huvudstad:	Manila
Folkmängd:	107 miljoner
Befolkningsstillväxt:	1,5 %
Fertilitet:	2,7
Yta:	Ca 300 000 km ² , ca 7 000 öar
Medellivslängd:	66 år för män, 73 år för kvinnor
Läskunnighet:	94 % för män, 93 % för kvinnor
Största språk:	Tagalog, Cebuano, Ilocano
Officiella språk:	Filippinska (tagalog) och engelska.
Religion:	81 % katoliker, 11 % protestanter och övriga kristna, 6 % muslimer samt 2 % övriga trosinriktningar
Statsskick:	Republik med stark presidentmakt efter amerikansk modell
Stats- och regeringschef:	President Rodrigo Roa Duterte (30 juni 2016)
Vicepresident:	Leni Robredo (30 juni 2016)
Utrikesminister:	Teodoro L. Locsin Jr (17 oktober 2018)
Allmänna val:	2022
Kongressval:	2019
Andel kvinnor i representanthuset:	30 %
Andel kvinnor i senaten:	25 % (6 av 24)
Global Gender Gap Index:	Plats 10 av 144 (2017)
Gender Inequality Index:	Plats 97 av 160 (2017)
Valuta:	Filippinska Peso (PHP)
Växelkurs:	100 kronor motsvarar ca 580 pesos (november 2018)

BNP (nominell):	313 595 miljoner USD (2017)
BNP per capita (PPP ¹):	7 599 USD (2017)
BNP-tillväxt:	6,7 % (2017)
Inflation:	6,7 % (Oktober 2018)
Viktigaste näringar:	Tjänster (57,5 %), industri (34 %), jordbruk (8,5 %) (2017)
Viktigaste handelspartner:	Japan, USA, Hongkong, Kina, Singapore, Thailand, EU
Svensk export:	1 382 miljoner kronor (2018)
Svensk import:	455 miljoner kronor (2018)

¹ PPP = Purchasing Power Parity

1. Historia och samhälle

Kort historik

Spaniens kolonisering av Filippinerna inleddes 1564 under Filip II:s styre. En filippinsk självständighetsrörelse, inspirerad av filosofen och frihetskämpen José Rizal, uppstod under 1870-talet. I samband med det spansk-amerikanska kriget 1898-99 utropades en självständig republik.

USA gjorde efter krigsslutet öarna till amerikansk koloni. 1934 gavs Filippinerna ökat självstyrelse. Ögruppen blev sedan skådeplats för blodiga strider under andra världskriget och var ockuperad av Japan 1941-44. Den 4 juli 1946 blev Filippinerna en självständig stat men har fortsatt nära ekonomiska och politiska band med USA liksom med ASEAN-länderna, Sydkorea, Japan och Kina.

År 1983 inleddes en demokratisk ickevåldsrevolution i Filippinerna som kulminerade i februari 1986. Revolutionen resulterade i att den mångåriga diktatorn Ferdinand Marcos störtades. I samband med revolutionen valdes Corazon Aquino till Filippinernas första kvinnliga president.

Kultur och religion

Den filippinska kulturen bär tydliga koloniala spår och kan beskrivas som en blandning av österländsk och västerländsk kultur. Spansk kolonialism i närmare 400 år följt av stark amerikansk påverkan har i stor utsträckning hämmat utvecklingen av den ursprungliga kulturen. Bland de som har bevarat delar av den malajiska kulturen och de gamla traditionerna är muslimska grupper i sydvästra Filippinerna.

Filippinerna är officiellt en sekulär stat. Kristendom utgör den dominanta religionen med drygt 80 procent katoliker och 10 procent protestanter. 5 procent är muslimer. Cirka 2 procent av befolkningen utövar traditionella filippinska religioner.

Den 15-19 januari 2015 besökte påve Franciskus Filippinerna. Besöket var det tredje besöket till Filippinerna av en sittande påve. Intresset för Franciskus besök var enormt. Vid påvens söndagsmessa i Manila närvarade uppskattningsvis 6 miljoner människor. Förutom Manila besökte påven också de områden som drabbades värst av orkanen Haiyan i november 2013.

Befolkning och utbildning

Filippinerna har en snabbt växande befolkning. I juli 2014 blev Filippinerna det tolfte landet i världen att nå en total befolkning på 100 miljoner. Ungefär hälften av befolkningen bor på den nordliga ön Luzon, varav många i storstadsområdet Metro Manila.

Filippinerna har en ung befolkning. Hälften är under 24 år. Medellivslängden för män och kvinnor ligger i nivå med övriga länder i regionen. Många filippinare härstammar helt eller delvis från inflyttade kineser, spanjorer, mexikaner, amerikaner, indier och japaner.

Uppgifter om antalet språk i Filippinerna varierar beroende på källa eller hur man definierar ett språk, men man räknar med att det finns upp till 175 aktiva nationella språk eller distinkta dialekter. De officiella språken är filippinska (tagalog) och engelska.

Läskunnigheten i landet är hög och den generella utbildningsnivån ligger i nivå med genomsnittet i regionen. Efter implementeringen av det så kallade K12-programmet 2012 ökades antalet skolår från 11 till 13 inklusive ett års förskola. Utbildning i offentliga skolor är gratis.

Landets främsta universitet ligger i Manila. Det nationella universitetet University of the Philippines (UP) är landets främsta lärosäte och ligger på plats 501 i Times Higher Education World University Ranking 2018-2019 över världens 1258 främsta universitet.

2. Inrikespolitik

Statsskick och politiskt styre

Filippinerna är en demokrati. Det politiska systemet är pluralistiskt med en stark presidentmakt och flerpartisystem. Landet har traditionellt styrts av ett antal inflytelserika familjer som dominerat den politiska och ekonomiska sfären.

I presidentvalet 2016 segrade Rodrigo Duterte med 39 procent av rösterna och med en marginal på 16 procent till tvåan i valet. Dutertes mandatperiod sträcker sig till 2022. Han var tidigare borgmästare i Davao City på Mindanao mellan åren 1988-1998, 2001-2010 och 2013-2016 samt kongressledamot mellan 1998 och 2001. Han tillhör inte etablissemangen i huvudstaden, vilket anses ha varit ett skäl till hans stora valseger.

I maj 2019 äger ett ”mellanårsval” rum. Då väljs hela representanthuset (300 ledamöter) och hälften av senatens 24 ledamöter.

Inrikespolitisk agenda

Duterte gick till val på löften om att utrota kriminaliteten och korruptionen samt utfästelser om hårda tag mot kriminella, knarklangare och missbrukare. Hans första år som president har kantats av rapporter om ett stort antal utomrättsliga avrättningar. Statistiken är osäker, men polisen rapporterar i november 2018 att nära 5 000 misstänkta narkotikabrottslingar har dödats vid polisingripanden sedan presidentens tillträde den 1 juli 2016. Ytterligare cirka 23 000 personer uppges ha dödats av okända gärningsmän enligt den filippinska polisens officiella uppgifter, dock hävdar flera inhemska människorättsorganisationer att mörkertalet är stort.

Det har länge diskuterats huruvida landet ska behålla det nuvarande systemet med stark presidentmakt och enhetsstat eller övergå till ett federalt system med olika administrativa regioner. Redan 2008 lades ett förslag fram om att omvandla 1987 års konstitution till ett federalt statsskick, men förslaget lades på is.

President Duterte kampanjar för ett nytt förslag om ett federalt statsskick. Ett argument som används för ett federalt system är att ett sådant skulle underlätta för att lösa den mångåriga konflikten med den muslimska separatiströrelsen i södra Filippinerna.

I de muslimskdominerade delarna av södra Filippinerna pågår en väpnad konflikt sedan flera decennier. Enligt vissa beräkningar har konflikten kostat över 150 000 människor livet. Flera rebellgrupper kräver ökat självbestämmande i regionen. Några av dessa har med tiden övergått till att bli banditgrupper som främst ägnar sig åt att berika sig genom hot och kidnappningar.

Det filippinska kommunistpartiets militära gren New People's Army för samtidigt en väpnad kamp mot centralregeringen, en strid som pågått sedan slutet av 60-talet vilket gör den till en av Asiens längsta pågående konflikter. Fredsförhandlingar mellan regeringen och kommunisterna har därav pågått av och till i många år. Strax efter president Dutertes tillträde inledde han nya fredsförhandlingar med Norge som facilitator. Men hittills har man inte nått någon lösning, och i slutet av 2017 valde Duterte att helt stoppa förhandlingarna.

Återkommande attacker, bland annat från terroristklassade Abu Sayyaf i kombination med uppflammande strider mellan separatister och militär/polis har under många år lett till övergrepp mot civilbefolkningen på Mindanao.

Demokrati och mänskliga rättigheter

Respekten för mänskliga rättigheter i Filippinerna visade flera tecken på förbättring under den föregående Aquino-regeringen. Regeringen arbetade bland annat aktivt med att implementera de FN-konventioner som skrivits under på området. Samtidigt fortsatte frågan om utomrättsliga avrättningar att vara en särskild källa till oro.

Utomrättsliga avrättningar av aktivister, socialt utsatta människor och personer med kopplingar till småbrottslighet har sedan länge varit ett problem i Filippinerna. Många mord har historiskt sett skett i relation till den filippinska arméns operationer mot den terroristklassade kommunistgerillan som kämpar mot centralregeringen. Regeringen i Manila har i omgångar försökt utreda morderna, men man har sällan gjort framsteg och straffriheten är utbredd. Enligt rapporter från civila samhället minskade dock antalet utomrättsliga avrättningar mellan 2010 och 2015.

Till följd av den nuvarande regeringens krig mot illegala droger har frågan om utomrättsliga avrättningar i Filippinerna återigen hamnat i blickfånget. Regeringens hantering av situationen har uppmärksamats och kritiserats av ett stort antal stater (främst från väst), mellanstatliga organisationer och icke-statliga människorättsorganisationer. FN och EU tillhör de internationella aktörer som aktivt engagerat sig för att lyfta frågan på den politiska dagordningen i syfte att stoppa utvecklingen.

Filippinerna har ett stort drogproblem. Enligt filippinska myndigheter fanns det 2016 cirka 2 miljoner drogbrukare i landet. President Dutertes lovade i sin valkampanj att gå hårt mot både missbrukare och langare av droger. I november 2018 rapporterade landets Commission on Human Rights att över 27 000 personer hade dödats i drogrelaterade incidenter sedan Duterte tillträdde den 30 juni 2016. Av dessa uppskattas cirka 5 000 ha dödats vid polisingripanden. Medborgargarden och gängkrig antas ligga bakom flertalet av resterande dödsfall.

Säkerheten för journalister är ett annat aktuellt område där Filippinerna länge haft problem. Enligt en rapport från Amnesty International från 2018 är Filippinerna nu det sjätte farligaste landet i världen att verka i för journalister. Reportrar utan gränsers pressfrihetsindex, som visar hur väl pressfriheten fungerar, placerar Filippinerna på plats 133 av totalt 180

länder i världen. Sedan 1992 har 79 journalister dödats i Filippinerna. Pressfrihetsorganisationen Committee to Protect Journalists listar ytterligare närmare 50 fall, men där det inte kunnat bekräftas att journalisterna dödats på grund av sitt yrke.

EU bedriver ett tämligen omfattande utvecklingsamarbete i Filippinerna, bland annat med stöd till rättsväsendet. Syftet med detta stöd är att stärka det straffrättsliga systemet och motverka straffrihet för allvarliga brott. Stöd ges även till civilsamhället. Den filippinska regeringen har dock sedan mitten av 2017 inte velat ta emot några nya utvecklingsprogram från EU på grund av att man inte kan acceptera vissa standardformuleringar om mänskliga rättigheter i EU:s avtalstexter.

Den internationella brottsmålsdomstolen i Haag (ICC) inledde i februari 2018 en preliminär granskning av Filippinerna med anledning av de många dödsoffren i kampen mot drogerna. Filippinerna meddelade strax därefter att landets utträde ur ICC.

Filippinerna uppges vara det enda kvarvarande landet som inte tillåter skilsmässa. Inte heller abort är tillåten.

Jämställdhet och mångfald

Enligt World Economic Forum rankas Filippinerna som Asiens mest jämställda land och landar på plats nummer 10 i världen (av 144 länder) i deras senaste rapport. I FN:s index för ojämställdhet mellan könen ligger landet betydligt längre ner på plats 97 av 160 länder. Andelen kvinnor i representanthuset är 30 procent medan sex av de 24 senatorerna är kvinnor, vilket är högt i förhållande till jämförbara länder. Antalet kvinnliga ministrar är å andra sidan lågt. Landet har haft två kvinnliga presidenter. Många kvinnor innehar andra framträdande poster inom politiken och näringslivet.

Våldtäkt och våld mot kvinnor och barn i hemmet är stora problem trots att lagstiftning finns på plats. Prostitution är förbjudet men förekommer i stor omfattning. Sexturismen är utbredd. Landet har även problem med barnprostitution. Många barn lever på gatan med dålig kontakt med myndigheter och sina familjer. Ett ökande problem är övergrepp på barn via Internet.

Sexualitet och reproduktiv hälsa är omtvistade frågor. Tillgängligheten till preventivmedel är begränsad för många, särskilt bland landets fattiga. Abort är olagligt förutom vid allvarlig risk för kvinnans hälsa. Den katolska

kyrkan är inflytelserik och motsätter sig i stor utsträckning reformer inom området SRHR. På senare år har dock vissa framsteg gjorts vad gäller reproduktiv hälsa. I januari 2017 undertecknade president Duterte en presidentorder för att påskynda implementeringen av den lag för familjeplanering och reproduktiv hälsa som antogs 2012 men inte kunnat implementeras fullt ut på grund av motstånd från framför allt katolska kyrkan. Duterte har uttalat att han står fast vid den nuvarande lagen mot abort och att det inte är aktuellt att lagstifta för samkönade äktenskap.

Det finns ingen paraplyorganisation som driver LGBTQ-frågor i Filippinerna. Däremot finns flera organisationer som driver egna agendor med LGBTQ-inriktning. År 2016 blev Geraldine Roman den första transgenderpersonen att väljas in i den filippinska kongressen.

3. Utrikespolitik

Tyngdpunkten i Filippinernas utrikespolitik utgörs traditionellt av de nära politiska, ekonomiska och kulturella förbindelserna med den tidigare kolonialmakten USA. Närmare 4 miljoner filippinier lever i USA, som också utgör ett eftertraktat mål för den dryga miljon filippinier som årligen lämnar sitt land i syfte att söka en bättre framtid utomlands. Många i Filippinernas elit har fått sin högre utbildning i USA. USA står även för en betydande del av de utländska investeringarna i Filippinerna. Även om USA 1992 tvingades lämna sina militärbaser på Filippinerna utgör den säkerhet. Efter nedkylda relationer mellan president Duterte och president Obama har relationerna mellan Filippinerna och USA stärkts sedan Donald Trump vann presidentvalet.

En kort tid efter sitt tillträde offentliggjorde president Duterte att han slagit in på en ny, ”oberoende” utrikespolitik med innebörden ett närmande till asiatiska grannländer - framför allt Kina - på bekostnad av de nära relationerna med USA. Denna nya utrikespolitik har konsekvent genomförts. Duterte har hittills under sin mandatperiod besökt samtliga Aseanländer, Kina, Sydkorea, Japan och flera länder i Mellanöstern. Han har inte besökt USA eller något europeiskt land.

Från både Kina och Japan har Duterte fått löften om stora investeringar och förmånliga lån. Dessa två länder har genomfört statsbesök i Filippinerna. Kinas president Xi Jinpings statsbesök i Manila i november 2018 resulterade i undertecknande av 29 olika samarbetsavtal mellan Kina och Filippinerna, bland annat gällande en gemensam utforskning av olja och gas sydväst om Filippinerna.

Konflikten mellan Kina och Filippinerna avseende just Sydkinesiska Havet har tidigare under flera år negativt påverkat relationen till Kina. Efter framställan från förra regeringen i Filippinerna dömde den permanenta skiljedomstolen i Haag i juli 2016 att Kinas territoriella anspråk i Sydkinesiska Havet var oförenliga med internationell rätt. Kina förklarade snabbt därefter att de inte erkänner skiljedomstolens jurisdiktion i frågan. För att inte riskera närmandet till Kina och de ekonomiska fördelar detta förväntas medföra har president Duterte valt att inte ta upp skiljedomstolens utslag med kineserna. Balansgången mellan ekonomiska fördelar genom en Kinavänlig utrikespolitik och försvaret av de filippinska territoriella anspråken i Sydkinesiska Havet kommer vara en känslig fråga i landet under överskådlig tid.

Filippinerna är medlem av den sydostasiatiska samarbetsorganisationen Asean. År 2017 var Filippinerna Aseans ordförandeland. Under sitt ordförandeskap prioriterade Filippinska regeringen frågor gällande utökad handel och bekämpning av terrorism, sjöröveri och narkotikabrottslighet i regionen. Konflikten rörande Sydkinesiska Havet tonades ner, trots att flera Aseanländer har territoriella anspråk i området.

Filippinerna har starka ekonomiska relationer med EU. De politiska relationerna är dock svala som en följd av kritik från EU-håll mot Dutertes hårda metoder i landets bekämpning av narkotikabrottsligheten.

4. Ekonomiska huvuddrag

Ekonomisk utveckling

Den filippinska ekonomin går på högvarv. Tillväxttakten under 2017 landade på 6,7 procent. Under 2018 har tillväxten minskat något men förväntas fortsätta ligga inom spannet 6-7 procent under kommande år. Det ekonomiska och det politiska livet präglas sedan länge av drag av klientelism och oligarki som långsiktigt hämmar landets ekonomiska och sociala utveckling.

Den nuvarande ekonomiska tillväxten drivs i huvudsak av inhemsk efterfrågan, vilken motsvarar cirka 70 procent av BNP. Miljontals filippinare i utlandet står för en betydande del av inflödet av utländskt kapital. Under 2017 sände den filippinska diasporan hem remitteringar motsvarande 32,6 miljarder dollar, den högsta siffran någonsin. Remitteringarna utgör 10 procent av BNP. Förra året låg inflationen på omkring 3 procent, under 2018 har den dock mer än fördubblats och ligger för närvarande på närmare 7 procent. Enligt regeringens chefsekonomer är

inflationstakten under kontroll och de beskriver den nuvarande snabba ökningen som ”enbart hicka”.

Tillväxten kommer dock inte alla till del. För många av Filippinernas miljontals fattiga har livet knappast förbättrats. Enligt filippinska myndigheter ligger cirka en femtedel av befolkningen under den nationella fattigdomsgränsen. Skillnaden mellan rik och fattig är mycket stor. Duterte regering har därför lovat att satsa stort på att tillväxten ska gynna även de fattiga och nå utanför storstäderna. Prioritering av jordbrukssektorn, turism och infrastruktur på landsbygden är en del av strategin.

Den goda ekonomiska tillväxten ska även viktas mot den höga befolkningstillväxten som ställer stora krav på kontinuerligt hög jobbtillväxt. Nativiteten är sålunda en viktig faktor i landets utveckling. De höga födelsetalen har de senaste åren fallit. Dålig tillgång på preventivmedel, särskilt bland unga, är ett problem.

Korruption är sedan länge ett stort gissel för den ekonomiska aktiviteten i landet. Den genomsyrar stora delar av samhället, alltifrån poliskåren och andra myndigheter till höga politiska befattningshavare. Straffriheten för korruptionsbrott är utbredd, även om president Duterte visar allvar med sin prioritering av korruptionsbekämpning. Han har till exempel avskedat flera av sina närmaste medarbetare på grund av korruptionsmisstanker. Transparency International har Filippinerna på plats 111 av 180 länder på sin årliga korruptionslista, vilket är en försämring jämfört med tidigare år.

Utrikeshandel

Filippinernas utrikeshandeln ligger en bra bit efter grannländerna i regionen. Exporten är liten i förhållande till BNP. Diskriminerande lagstiftning begränsar utländska investerares möjlighet att verka i landet. Filippinerna står även inför utmaningar vad gäller affärsklimatet, inte minst för utländska aktörer. Bland dessa nämns ofta den osäkra politiska situationen, bristande respekt för ingångna avtal, svårigheter att få utländsk kompetens att flytta till Filippinerna, restriktioner mot utländskt majoritetsägande och utbredd korruption. På flera av dessa områden gör landet dock framsteg. Ett exempel som syftar till att främja företagsklimatet är regeringens initiativ om etableringen av särskilda exportzoner, där utländska företag får skattelättnader för att producera varor för exportmarknaden. Regeringen vill också lyfta förbudet mot utländskt majoritetsägande.

Filippinernas har traditionellt ett betydande handelsunderskott. Landets främsta handelspartner 2017 var Japan, som stod för 16 procent av den

totala handeln. Därefter följde USA (15 procent), Hongkong (14 procent), Kina (11 procent) och EU (15 procent). Tyskland är landets främsta europeiska handelspartner.

Europeiska unionen är både en viktig handelspartner och biståndsgivare till Filippinerna. I december 2014 beslutade Europaparlamentet att inkludera Filippinerna i sitt allmänna tullpreferenssystem GSP+. Genom systemet beviljas ett stort antal filippinska produkter tullförmåner på den europeiska marknaden. I december 2015 inleddes förhandlingar om ett frihandelsavtal mellan Filippinerna och EU. Senaste förhandlingsrundan ägde rum i februari 2017. I mars 2018 gav senaten sitt samtycke till ratificeringen av frihandelsavtalet mellan Filippinerna och den Europeiska frihandelssammanslutningen EFTA (Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz).

Den filippinska exporten domineras av elektronikkomponenter, halvledare och hårddiskar. Därefter följer kläder, maskinutrustning, möbler, kokosnötolja, koppar och tropiska frukter.

Sektorövergripande översikt

En allt viktigare del av den filippinska ekonomin är så kallad *business process outsourcing*, en sektor som vuxit snabbt det senaste decenniet. Under 2017 genererade hela outsourcingsektorn intäkter för motsvarande 22 miljarder dollar enligt Världsbankens beräkningar, vilket var en ökning med 13 procent från året innan och motsvarade ungefär 10 procent av BNP. Uppskattningsvis har 1,5 miljoner arbetstillfällen skapats i Filippinerna genom outsourcinginvesteringar. Konkurrenskraftiga löner, välutbildade ungdomar med goda engelskkunskaper och utbyggd infrastruktur för telekommunikation är viktiga bidrag till denna utveckling.

Tillverkningsindustrin består främst av tillverkning av elektroniska komponenter, kläder, bilar och bildelar, läkemedel och färg. Cirka 40 procent av Filippinernas landyta används för jordbruk. Sektorn dras dock med tillväxt- och produktivhetsproblem och är underkapitaliserad. Frågan om landreform har diskuterats länge, men ännu ägs betydande landarealer av ett antal rika familjer. Andra utmaningar inom jordbrukssektorn är bristen på mekanisering, bristande tillgång till finanser, dålig infrastruktur och återkommande naturkatastrofer.

Filippinerna är rikt på mineraler. De viktigaste är koppar, guld, silver, nickel, krom, järn och bly. Den nuvarande regeringen har tagit krafttag mot

gruvbolag som inte följer nationell lagstiftning för skydd för miljön och arbetsvillkor.

Den filippinska turistnäringen växer, men är fortfarande på en låg nivå i jämförelse med grannländer. Bristande tillgänglighet och behovet av infrastrukturförbättringar lyfts ofta fram som utmaningar för att uppnå ökad turism.

5. Sveriges relationer med Filippinerna

Bilaterala besök

H.M. Kungen besökte Filippinerna (Manila och Tacloban) i januari 2014 och i november 2015 i sin kapacitet som hedersordförande i World Scout Foundation. Under sitt besök i Manila 2014 träffade kungen bland annat den dåvarande presidenten Aquino. Närings- och innovationsminister Mikael Damberg ledde en stor svensk affärsdelegation i Manila i november 2016 i samband med att han invigde den återöppnade svenska ambassaden. Statssekreterare Oscar Stenström genomförde politiska konsultationer i Manila i november 2017. Den filippinska statssekreteraren i handelsdepartementet Rowel Barba hade möte med utrikesrådet Teppo Tauriainen på UD i mars 2018. Den 3-5 december leder statssekreterare Niklas Johansson en affärsdelegation till Manila.

Regelbundna politiska konsultationer mellan Sverige och Filippinerna har ägt rum i februari 2012 (Stockholm), februari 2013 (Manila), februari 2015 (Stockholm) och november 2017 (Manila). Nästa omgång politiska konsultationer väntas äga rum i Stockholm 2019. Bilateral avtal har ingåtts beträffande investeringsskyddsavtal (1999), undvikande av dubbelbeskattning (2003) och socialförsäkringsavtal (2015).

Handel och ekonomiska relationer

Den svensk-filippinska handeln är liten. Enligt Kommerskollegiums statistik exporterade Sverige varor till Filippinerna för omkring 1,4 miljarder kronor 2017, huvudsakligen verkstadsprodukter. Importen uppgick till omkring 0,5 miljarder kronor och bestod till stor del av verkstadsprodukter samt kläder.

Svenska företag har de senaste åren investerat i outsourcingsektorn i Filippinerna. Det främsta exemplet är Transcom, som har expanderat snabbt i Filippinerna och har nu cirka 12 000 anställda i landet. Flera svenska bolag verksamma inom spelindustrin har etablerat sig i Filippinerna.

Totalt finns minst ett fyrtiotal företag med svenska intressen etablerade i Filippinerna. Bland företag med lokal produktion märks Swedish Match, Volvo (bussar) och Polar Marin. Ett par andra svenska företag överväger för närvarande produktion i Filippinerna.

Som ett led i en större etablering öppnade H&M i oktober 2014 sin första butik i Filippinerna. Idag har H&M 34 butiker i landet. Saab öppnade kontor i Manila i november 2016. I november 2018 offentliggjorde IKEA att de öppnar sitt första varuhus i Manila år 2020, som också kommer bli världens största.

I Manila finns den regionala utvecklingsbanken ADB (Asiatiska utvecklingsbanken). Banken har omfattande projektverksamhet i Asien och Stillahavsområdet – bland annat med svensk finansiering. Svenska företag, däribland konsultföretag, deltar i bankens upphandlingar.

Sverige har inte längre något bilateralt utvecklingssamarbete med Filippinerna. Genom ett beslut från 2006 stödjer Sverige Mindanao Trust Fund med 30 miljoner kronor. Denna fond avslutades dock under 2017. Sverige bidrar till utvecklingen i Filippinerna genom det regionala utvecklingssamarbetet i Sydostasien samt genom EU och flera multilaterala kanaler. 2013 gav Sverige humanitärt stöd till Filippinerna motsvarande omkring 200 miljoner kronor, främst till följd av supertyfonen Haiyan/Yolanda.

Diplomatiska förbindelser

Förbindelserna mellan Sverige och Filippinerna är goda. 2017 firades 70 år av diplomatiska relationer mellan de två länderna. I november 2016 invigdes den återöppnade svenska ambassaden i Manila under närvaro av närings- och innovationsminister Mikael Damberg. I samband med detta ledde Damberg en stor Team Sweden-delegation med ett 25-tal svenska företag, organisationer och myndigheter.

Ny ambassadör till Filippinerna är Harald Fries. Fokus för ambassadens arbete är handels- och investeringsfrämjande, politisk bevakning samt bistånd med konsulär hjälp till svenskar som är bosatta i eller besöker Filippinerna. Ambassaden arbetar även med att främja utbyte inom områden som kultur, forskning och utbildning. Ansökningar om arbets- och uppehållstillstånd handläggs av Sveriges ambassad i Bangkok. Ansökningar om besöksviseringar handläggs av Norges ambassad i Manila.

När ambassaden stängdes 2008 öppnades ett svenskt honorärt generalkonsulat i Manila. Honorär generalkonsul är sedan dess Carla Limcaoco. Till följd av återöppnandet av Sveriges ambassad kommer generalkonsulatet att stängas i mars 2019. Sverige har även ett honorärkonsulat i Cebu med José Sala som honorärkonsul.

Business Sweden öppnade ett kontor i Manila i september 2017. Kontorets personal är formellt anställda på ambassaden.

I oktober 2012 stängdes Filippinernas ambassad i Stockholm. Filippinernas representation i Sverige hanteras sedan dess från landets ambassad i Oslo. Filippinska utrikesministeriet uppger att ett återöppnande av ambassaden i Stockholm planeras. Någon bestämd tidpunkt kan man dock inte ge.